

РЕШЕНИЕ

№ 6326

гр. София, 26.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 06.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева

Младен Семов

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **5923** по описа за **2023** година докладвано от съдия Младен Семов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/ вр. чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по касационна жалба на директора на дирекция Инспекция по труда - Софийска област /ДИТ СО/ срещу Решение от 09.01.2023г., постановено по н.а.х.д. № 15236/2021г. по описа на Софийски районен съд, НО, 21 състав, с което е отменено наказателно постановление /НП/ № 23-2100006 от 12.10.2021 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда” Софийска област, с което на „Зита Абастрой“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 2 500,00 лева на основание чл.416, ал.5 от КТ във вр. с чл. 414, ал. 3 КТ за нарушение на чл.62, ал.1 във връзка с чл.1, ал.2 от КТ.

Твърди се, че при постановяване оспореното решение СРС не е установил правилно фактите по делото и не е съобразил приложимите правни норми. Счита, че в решението съдът е изложил предположения, които не са проверени, както и че тълкува волята на работника Я. Н. Н. единствено по декларация без да са положени усилия лицето да бъде разпитано и да бъде установено действително положение относно плащането от 50 лв. Излага доводи, че съдът не е проверил каква дейност лицето действително е извършвало и дали гражданския договор не е изготвен след

проверката на място единствено за избягване на административно наказателната отговорност от дружеството. Отправя молба за потвърждение на НП като правилно и законосъобразно, алтернативно заявява искане за връщане на делото за ново разглеждане на СРС. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение. Ответната страна - „Зита Абастрой“ ЕООД изразява становище за неоснователност на постъпилата касационна жалба.

Представителят на прокуратурата – прокурор от СГП дава заключение за основателност на касационната жалба, а оспореният съдебен акт за неправилен.

Административен съд София - град X. касационен състав, като взе предвид твърденията на страните и с оглед предмета на служебна проверка, съобразно чл.218 от АПК, съобрази и приема:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК, от надлежна страна и на подлежащ на оспорване акт.

Разгледана по същество е неоснователна.

След обсъждане на събраните доказателства, СРС е възприел следната фактическа обстановка:

На 10.04.2021 година между „Гранит Строй инвест“ ЕООД в качеството на възложител и „Зита Абастрой“ ЕООД в качеството на изпълнител е сключен договор за изпълнение на СМР в апартамент 38, ет.6 в [населено място],[жк], [улица]. При извършена на 31.08.2021г. проверка за спазване на трудовото законодателство на място в обекта, свидетелката М. В.-М. на длъжност главен инспектор при ДИТ-СО заедно със свои колеги, заварили Я. Н. Н., който извършвал разтоварване на плоскости гипсокартон и ги пренасял до апартамент 38. В попълнена писмена декларация Н. посочил, че работи като общ работник от 31.08.2021 година в „Зита Абастрой“ ЕООД с работно време от 09 до 16.00 часа с един час почивка и уговорено възнаграждение 50 лева като декларирал, че няма почивен ден и няма сключен трудов договор. За извършената проверка бил съставен протокол за проверка № ПР2128817 от 09.09.2021г. До приключване на проверката от дружеството бил представен граждански договор от 31.08.2021 г. с Я. Н. с предмет „пренасяне на строителни материали от ул.“Р. извор № 104,[жк], район „В.“ до ап.38, находящ се в жилищна сграда на горепосочения адрес“ срещу възнаграждение от 50 лева за един ден. Към гражданския договор е приложена и разписка, че възнаграждението е изплатено след приемане на работата на 31.08.2021 г.

За констатациите е съставен акт за установяване на административно нарушение № 23-210006 от 09.09.2021 г. за нарушение на чл.62, ал.1 вр.с чл.1, ал.2 от КТ. Въз основа на АУАН било издадено обжалваното НП № 23-2100006 от 12.10.2021 г., с което на ответника е наложена имуществена санкция в размер на 2 500,00 лева на основание чл.416, ал.5 от КТ във вр. с чл. 414, ал. 3 КТ за нарушение на чл.62, ал.1 във връзка с чл.1, ал.2 от КТ.

За да отмени НП, районният съд е приел, че неправилно е интерпретирано от АНО, че смисълът на волеизявлението на лицето в писмената декларация е, че му се заплащат 50 лева „на ден“, което предполага периодичност на престациите на труд, а всъщност лицето е посочило, че дължимото възнаграждение е 50,00 лева, което не може да се тълкува в смисъл, че сумата се дължи за повече от един ден работа. Съдът е изложил, че не за всяко лице заварено да полага труд на обект на работодателя без наличието на сключен трудов договор, може автоматично да се презюмира, че работи по трудово правоотношение, а не за извършването на определен обем работа по граждански

договор.

Настоящият касационен състав приема, че в случая не е налице посоченото в жалбата касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 НПК – при постановяване на решението си, съдът да е допуснал нарушение на закона.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл.219, ал.1 от АПК.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства, като в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя. При субсидиарното действие на Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила.

Като извърши служебно проверка на основание чл.218, ал.2 от Административно процесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл.220 от АПК, Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон.

Разпоредбата на чл.414, ал.3 КТ предвижда санкция на работодател за нарушение на разпоредбата на чл.62, ал.1 КТ, съгласно която трудовият договор следва да бъде сключен в писмена форма. Следователно основната предпоставка, за да е осъществено нарушение на чл.62, ал.1 КТ, е наличието на трудово правоотношение. Настоящата касационна инстанция намира, че съществуването на трудово правоотношение не е безспорно, поради което издаденото НП е незаконосъобразно.

Следва да се има предвид, че с Тълкувателно решение № 86/27.02.1986 г. на ОСГК на ВКС са посочени разликите между трудов и граждански договор, като основаната такава се извлича от предмета на сключения договор, а именно дали е уговорено престиране на работна сила или се дължи определен трудов резултат. Когато се уговори престиране на определен трудов резултат, то сключеният договор не е трудов, а граждански, регламентиран от разпоредбите на ЗЗД. Когато предметът на сключения договор е престиране на работна сила и са изпълнени следните условия: работникът или служителят има определено работно време, работно място и трудово възнаграждение; работата се извършва чрез личния труд на работника или служителя; работата, която се извършва е свързана с предмета на дейност на възложителя; работникът или служителят изпълнява указанията на работодателя за това кога, къде и как да работи; работата се извършва съгласно реда и последователността, определени от работодателя, е налице трудово правоотношение (трудова договор), което се урежда от разпоредбите на КТ.

От събраните в хода на съдебното производство пред районния съд доказателства, се установява, че е бил налице сключен граждански договор, като лицето е било наето да извършва хамалски услуги – пренасяне на строителни материали от [улица] находящ се на същия адрес, т. е бил е договорен трудов резултат. Съгласно цитираното по-горе тълкувателно решение, не е налице трудов, а граждански договор.

С оглед изложеното, настоящата касационна инстанция намира, че въззивният съд е постановил законосъобразно решение, което следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода от спора и предвид своевременно заявената претенция на ответника за

присъждане на разноси в размер на 420лв. за което е приложена и фактура от 11.03.2023г.,съдът счита,че следва да му се присъди претендираната сума,като същата предвид възражението за прекомерност на касатора се явява в съответстви ес минималните размери,съгласно Наредба № 1/2004г.

Поради това и на основание чл.221 ал.2 предл. първо от АПК, Административен съд София – град X. касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 09.01.2023г., постановено по н.а.х.д. № 15236/2021г. по описа на Софийски районен съд, НО, 21 състав.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда" да заплати на „Зита Абастрой“ ЕООД,Е. сумата от 420/четиристотин и двадесет/ лева съдебно-деловодни разноси.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.